

Sygn. akt I C 741/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska-Szota

Protokolant p.o. prot.sąd. Karolina Klijewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. S.k. z siedzibą w W.

przeciwko N. Z.

o zapłatę 1 210,81 zł

oddala powództwo.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej N. Z. kwoty 1 210,81 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 21 kwietnia 2016 r. oraz kosztów procesu w kwocie 30 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwana dokonała rejestracji na stronie internetowej (...) Sp. z o.o. i wniosła opłatę rejestracyjną oraz złożyła wniosek o udzielenie pożyczki, a (...) Sp. z o.o. udzieliła jej pożyczki nr (...) na okres 30 dni w kwocie 1 000 zł i przelała ją na wskazany rachunek. Strona powodowa podniosła, że pozwana obowiązana była zwrócić kwotę 1 210,81 zł, bowiem prowizja za udzielenie pożyczki wynosiła 210,81 zł, lecz pozwana nie spłaciła pożyczki, a (...) Sp. z o.o. zbyła przedmiotową wierzytelność na rzecz strony powodowej.

Pozwana, mimo skutecznego doręczenia odpisu pozwu nie ustosunkowała się do jego treści i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na nieudowodnienie dochodzonego roszczenia.

Należy wskazać, że wobec niestawiennictwa pozwanej na rozprawę i nie zajęcia przez nią stanowiska w sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny. Niemniej jednak, Sąd miał na względzie przepis art. 339 §2 k.p.c., który stanowi, że w razie wydania wyroku zaocznego przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, **chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.**

W ocenie Sądu okoliczności wskazane w pozwie budzą wątpliwości, bowiem strona powodowa, nie przedłożyła żadnych dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania pozwanej, w szczególności nie dołączyła dokumentów

wymienionych w liście dowodów w pozwie wniesionym drogą elektroniczną do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie. Wskazać należy, że w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2019 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kłodzku wskazując w uzasadnieniu postanowienia, iż przytoczone okoliczności budzą wątpliwości i sąd właściwości ogólnej po przeprowadzeniu postępowania dowodowego oceni zasadność roszczenia. Następnie Sąd Rejonowy w Kłodzku zawiadamiając stronę powodową o terminie rozprawy wezwał ją - mimo braku obowiązku w tym zakresie po stronie Sądu - do przedłożenia dowodów powołanych w uzasadnieniu pozwu. Strona powodowa dowodów powołanych w uzasadnieniu pozwu nie przedłożyła.

Należy wskazać, że same twierdzenia strony powodowej nie stanowią dowodu w sprawie, jeśli zaś strona powodowa dochodzi określonych roszczeń przeciwko pozwanej, to winna właściwie je wykazać przedkładając stosowne dokumenty (składając odpowiednie wnioski dowodowe). Wynika to z obowiązków strony powodowej określonych w art.187 § 1 k.p.c. w zw. z art.126 § 1 pkt 3 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu. Przepis art.126 § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi wówczas, że każde pismo procesowe powinno zawierać dowody na poparcie przytoczonych okoliczności. Ponadto przepis art.232 zd. 1 wskazuje: strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przepisy te wiążą się więc w sposób oczywisty z przepisem art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W kontekście powyższego Sąd ocenia, czy przytoczone przez stronę powodową w uzasadnieniu pozwu okoliczności znajdują potwierdzenie w dowodach, które powinny być dołączone do pozwu, nie zaś bezkrytycznie przyjmuje za prawdziwe okoliczności wskazane w pozwie, nawet, gdy pozwany nie zajmie stanowiska w sprawie. Tryb rozpoznania sprawy procesowej na rozprawie różni się od rozpoznania jej w postępowaniu upominawczym i trudno sobie wyobrazić, nawet przy braku stanowiska pozwanej, by Sąd nie dysponując żadnymi dowodami wydał wyrok w sprawie uwzględniający stanowisko. Zauważyć wypada, że nawet w sytuacji uznania powództwa sąd bada, czy uznanie powództwa nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo nie zmierza do obejścia prawa (vide: art.213§ 2 k.p.c.).

Zwrócić należy uwagę na utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, z którego jednoznacznie wynika, że w sprawach między przedsiębiorcą a konsumentem - a z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie - „sąd krajowy jest zobowiązany z zbadania z urzędu, czy dane warunki umowy wchodzące w zakres stosowania dyrektywy 93/13[dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich] mają nieuczciwy charakter, a także do tego, by dokonawszy takiego badania, zniwelować brak równowagi między konsumentem a przedsiębiorcą, o ile sąd ów posiada niezbędne ku temu informacje dotyczące stanu prawnego i faktycznego (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 kwietnia 2016 r., Radlinger i Radlingerová, C#377/14, EU:C:2016:283, pkt 52 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 21 grudnia 2016 r., Gutiérrez Naranjo i in., C#154/15, C#307/15 i C#308/15, EU:C:2016:980, pkt 58).” (akapit 42 wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 września 2018 r. C-176/17).

Skoro strona powodowa nie przedstawiła potwierdzenia dokonania opłaty rejestracyjnej z dnia 3 grudnia 2014 r., potwierdzenia przelewu dnia 21 marca 2016 r. i umowy pożyczki z dnia 21 marca 2016 r., Sąd nie jest w stanie zweryfikować, czy po pierwsze istotnie pozwana zawarła umowę pożyczki, po drugie, czy postanowienia umowy pożyczki nie zawierają niedozwolonych klauzul i bez znaczenia jest brak stanowiska pozwanej w tym zakresie. Gdyby bezkrytycznie uznawać za prawdziwe okoliczności przytoczone w pozwie w sprawie rozpoznawanej na rozprawie, w sytuacji braku jakichkolwiek dowodów, Sąd zostałby sprowadzony do roli, nie organu rozstrzygającego sprawę, lecz organu zatwierdzającego stanowisko powoda. Zadać należy również pytanie, dlaczego strona powodowa nie przedstawiła dowodów powołanych w pozwie. Przecież wytaczając powództwo winna liczyć się z obowiązkiem dowodzenia.

Mając na uwadze powyższe - strona powodowa nie uczyniła zadość obowiązkowi wynikającemu z przepisów dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, art. 6 k.c. i powołanym przepisom proceduralnym - Sąd oddalił powództwo w całości.